

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Arma bellica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A delicatissimæ dedicata, unde meruerit Pelops Hippodamiae nuptiis potiri certaminis victor auxilio Veneris, quod ei simulacrum ex pullulante Myrto fecisset.

VENUS. CAP. XXV.

Nam qui Venerem pingunt, libenter illi myrteam coronam imponunt, qua coronatam eam in iudicio Paridis astitisse, Nicander ait Alexipharmacis, atque ea de causa huiusmodi arbusculam & Junoni & Palladi odio habitam in posterum. Apud quem animadvertas, Dictynnam Palladem appellari, quamvis glossemata quædam aliter exponant. Neque vero dissimulandum, Myrtum Pollux l. r. pudendi muliebris habere significatum, unde apud Aristophanem legas, *ὅδ' ἐστὶν ἄνερα ἧρας ἐὼντι*, Nempe à bacca myr- ti similitu- dine. *περὶ ἐξ ἐνὸς λόγῳ ἀνοιδᾶς πρὸς τὸν ἄνδρα*, quod ita reddemus: *Neque rem aggredi ve-* Hecates fa- bula. *nerem, priusquam Graciam federe junxerimus.* Sed Myrtum Pollux carunculam intra pudendum mu- liebre ponit lascivo quodam motu interim subsultantem: quo forsitan spectat Aristophanicus ille En lib. 6 jocus, ubi chorus senum Lysistratæ ait: *Ἐν στήθεσσι μου ἔστω ἡ μύρτη*. In Commentario Ser- pentis Hecates fabulam recitavimus, quam multis modis Faunus pater sollicitaverit ad stuprum, cum eam paternæ petulantia reluctanter modo virga myrtea verberaret, modo vini tormentum adhiberet, mox in Anguem conversus spiris totam implicaverit, atque voti compos evaserit. Ibi- que virgam myrteam, nequitia imaginationem, vinum mentis hilaritatem, anguem multipli- ces voluptatis nodos hieroglyphicè significare ostendimus. Nam quod ad Myrtum attinet, En lib. 6 apud Maronem:

*Quos durus amor crudeli tabe peredit,
Secreti celant calles, & myrtea circum
Sylva tegit.*

OVATIO. CAP. XXVI.

Myrtea vero corona triumphantium militum capiti gestata, rem bellicam sine sanguine con- fectam significabat: vel cum quid bello non indico per occasionem captum fuerat: tunc enim ovatio decernebatur, non triumphus, atque ita myrtea utebantur corona, facilitatis indicio, cum in triumpho ob victoriam cum labore partam laurea gestari solita esset, de qua superius.

HILARITAS. CAP. XXVII.

Erat & hilaritatis indicium ramus Myrti, quem veteres inter vina alter alteri porrigebant. Mos enim fuit in conviviis eo circulato ramo unumquemque discumbentium ad cantandum excitare. Singuli enim convivarum accepto in manus Myrti ramo, partes canebant suas: quem morem in Symposi. l. r. Symposiacis Plutarchus late disputavit. Et Horatius adveniente verno tempore, quo se undecum- binc canes e- ad myrtum. que patefacit hilaritas, dum Cytherea choros ducit Venus, decere ait viridi nitidum caput impedi- Parasitog. Ch. 2. cent. 6. pro. 21. Æneid. l. 3. re myrto. Atque ubicumque conviviorum latitiam celebrat, coronas è myrto inferri jubet.

ARMA BELLICA. CAP. XXVIII.

In prodigio autem, quod ad Polydori tumulum Æneæ sese obtulit, corneis virgultis, & Myrti den- sis hastilibus, ad evulsionem sanguinem stillantibus, Tib. Claud. Donatus per id genus virgulta, ho- stilem illic esse locum significari dicit: quippe quod duo ea genera lignorum hastilibus bellicis apta sint proindeque pacis auspicium nullum illic esse potuisse. Ac per hoc sacrificanti in novæ civitatis causa, portendi, id quod accidit, crudele illic hominum genus, & humano infestum sanguini. Sed enim crediderim ego potius Maronem nostrum locum hunc de sepulchrali myrto mutuatum ab El- penoris tumulo: quandoquidem Theophrastus ait ad Circeum in Italia locum esse eminenti quo- dam situ, densissimo variarum arborum nemore, sed arborosis præcipuè myrtis densum, ubi parvus visitur locus, quem incolæ Elpenoris tumulum perhiberent. In eo, qui supini hominis mensuram non excederet, myrtos coronarias nasci, minutis quippe foliis, & odoratoribus quam latifoliæ sint, neque alibi toto tractu eas quam angusto eo spatio reperiri. Sane Myrtus corona quoque funebris est, de qua Pindarus in Isthumii, ut in Cupresso diximus:

ὁ μύρτη

Thebis enim qui vicerant Jolea, Myrto coronabantur, ea de causa, inquit interpres, quia funebria est, Jolam enim heroem Thebani colunt, ad cuius tumulum Jolea celebrabant.

AMORIS VULNERA. CAP. XXIX.

Myrtus fo-
lia habens
perforata.

Est Myrti genus, quæ folia habet perforata, ea Trezenis latissime provenit: per hanc amoris vulnere, mœroremque ipsum, quo plurimum amantes ex desiderio concipiuntur, significari tradiderunt celebres doctrina viri. Alii (dicenda enim omnia sunt) fabulantur ab acu, quæ Phædra capillos coercerat, ea foramina processisse: de quo, ut nullam esse fabulam tam ineptam, quæ apud Grecos auctore careat, admoneamur, apud Pausaniam lib. I. videndum.

GANYMEDES. CAP. XXX.

Sunt qui per myrtum Ganymedem referri putent, quod persuasum sit eam ibi latissime natam, ubi puer is pedum vestigia pressisset. Argumento esse locum in Chalcide Harpagium à re ipsa nuncupatum, quod ibi Ganymedem ab Jove raptum fabulantur, ibidemque Myrtos pulcherrimas, atque admodum copiosas nasci. Quod ea de causa à Chalcidensibus confectum ajunt, quod insulares illi impurum genus fuerint, puerillum amorum turpitudini quam deditissimi, pudore omni pollubito. Id quoque apud Pausaniam.

PAPYRII VICTORIA. CAP. XXXI.

In numis aliquot aspiciere est Papyrii caput myrtea corona redimitum. Significat id Sardos ab eo in campis Myrteis superatos, ob cuius rei memoriam myrtea ipse corona usus est.

JOANNIS PIERII VALERIANI HIEROGLYPHICORUM

LIBER LI.

DE IIS QUÆ PER QUERCUM, HEDERAM,
FERULAM, MILACEM ET AMYGDALAM
SIGNIFICANTUR.

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

AD ILLUSTR. HIERONYMUM ROBOREUM
VICINOVI DOMINUM.

Ecce vero tibi Quercus tua, bonantissime Hieronymo, quam ex Ægypto ad vestram tibi dari tantopere cupiebas, neque id immerito, neque temere: nam cum ea arborum validissima vulgo à robore nomen consecuta sit, sive potius vires ipse ab arbore Quercu, quæ robur ipsa est, nomen acquisierit, cui potius dari debuerit, quam illi qui de clarissima Roborea stirpe prognatus, duorum aetate vestrorum maximorum Pont. Sixti IV. & Julii II. illustris gloria, clarissimum quemque, eorum de conre videatur? Nam Sixtus Saona ortus cum veluti postliminio Taurinum veterem patriam studiu florentem revocasset nostrorum tuorum, quos agnatis habebat, liberalitate adjutus, paratam sibi ad Pontificatum viam invenit: multum enim virtute & disciplinis optimis profecit, ut vel ante aetatem primos in congregatione sua titulos sit honorifice consecutus: mox doctrina & præsantis ingenii nomine Sacerdos Card. factus, integritate hominis cognita, nullo negotio fuerit ad summum Pontificatum evectus, ac tum ipse, tum Julius II. qui eò paulo post successit, progeniem, unde fuerant oriundi, honestissimis titulis & honoribus ornaverunt.